

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
		308 308		Magyar Nemzet		1959.					
Budapestre vonatkozó újságcikkek											
Szerző: Gál György											
Cím:											
Forrás: Nekrológ a Lóvásártérről											
Bp. Magyar Nemzet 1959. IV. 24. (Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)											

Hálátlanok az emberek. Alig hajlandók észrevenni, hogyan változik életünk az egymást követő hétköznapiak során, akkor is, ha mondjuk, minden napra nem esik valami új technikai szenzáció. Persze, ha valami nagyobb dolog történik, akkor három napig arról beszélnek mindenütt, azután természetesnek tekintik, hogy már éppen úgy hozzátartozik ez is az élethez, mint ahogy mondjuk, az ember felkattintja a villanykapcsolót és attól kezdve mindaddig világos lesz, amíg valaki el nem oltja a villanyt.

Mindez arról jutott eszembe, hogy a lapok megírták, megszűnt a Lóvásártér Budapesten. Aznap, amikor a hír megjelent, sok emberrel hozott össze a sors. Beszélgetés közben mindenféléről esett szó, de egyetlen ember sem említette még futólag sem: »Ide hallgass, öregem, mit szólsz hozzá, megszűnt a Lóvásártér.«

Ugyanezt tapasztaltam néhány nappal ezelőtt, amikor az újságok arról számoltak be, hogy elindult próbaútjára az utolsó gőzmozdony. A legtöbben bizonyára úgy gondolták, erre sem érdemes sok szót vesztegetni. A világ legtermészetesebb dolga, hogy nem gyártanak többet gőzmozdonyt és kész. Bezzeg sokkal nagyobb szenzáció lehetett a maga idejében, amikor próbaútjára indult az első gőzmozdony.

Nem tudom, mit írtak a lapok akkor, amikor először jelentek meg fényes szőrű paripák vagy kopaszodó sörényűgebék a Lóvásártéren, hogy

bájaikat kellessék a kocsisok vagy másfajta lóval fuvarozó uraságok előtt. Most sem történt sokkal több, mindössze az ellenkezője. A hivatalos nekrológ szavai szerint »mivel a fővárosból folyamatosan kivonták a lovaskocsikat«, feleslegessé vált a lóvásár, megszűnt a Lóvásártér. Nem gyártanak többet gőzmozdonyt, nem vásárolnak már lovat Budapesten, mindez nem túlságosan érdekes, nem szükséges könnyet ejteni érte. Sokkal érdekesebb, hogy nem kell többé kiutalás új személyautó vásárlásához és hogy sok új autó érkezik Magyarországra.

Bevallom, személy szerint nem óhajtok élni állampolgári jogommal és nem kívánok személykocsit vásárolni, mint ahogy eddig egyszer sem alkudtam lipicaira. Személy szerint nem érint tehát sem egyik, sem másik hír. Tudom, hogy nem lehet mindennap egy kísérleti atomreaktort felavatni és nem lehet új módszerrel nyilvánosságra hozni a sugárzó izotóppal végzett új gyógyítási eljárásról. De mégis szeretném, ha a technika előrehaladásának olyan apróbb, bár negatív jelenségei mellett sem mennének el szó nélkül budapesti lakótársaim, hogy megszűnt a Lóvásártér, megszűnt a gőzmozdonygyártás, mert kulturáltabban, kényelmesebben és gyorsabban fogunk utazni.

De hát természetes, hogy ez így van. Végeredményben arról sem írtak annak idején nekrológot, hogy Budapesten megszűnt a petróleum-világítás.

Gál György